— *d*) **ein best. Mineral.* — 3) f. **वैष्णवी** *a*) Patron. von Vishṇu. — *b*) *eine Verehrerin* Vishṇu's. — *c*) *die Energie* Vishṇu's (eine der göttlichen Mütter). Wird mit der Durgâ und der Manasâ identificirt. Pl. im Gefolge Skanda's. — *d*) **Asparagus racemosus* (Râǵan. 4,121), *Basilienkraut* und = अपराजिता. — *e*) *eine best.* Mûrkhanâ S. S. S. 30. — 4) n. *a*) *das unter* Vishṇu *stehende Mondhaus* Çravaṇa. — *b*) *ein best.* Mahârasa. — *c*) Name zweier Sâman Ârsh. Br. — *d*) Titel verschiedener Werke, insbes. Bez. des Vishṇupurâṇa.

वैष्णवज्योतिषशास्त्र n. Titel eines Werkes.

वैष्णवतीर्थ n. *ein* Tirtha *der* Vaishṇava oder N. pr. eines Tirtha.

वैष्णवत्व n. Nom. abstr. zu वैष्णव 2) *b*).

वैष्णवध्यानप्रकार m. (Opp. Cat. 1), **वैष्णवनारायणाष्टाक्षरन्यास** m. (Burnell, T.), **वैष्णवमहासिद्धान्त** m. (Verz. d. Oxf. H. 161,*b*,31), **वैष्णवलक्षण** n. (Opp. Cat. 1) und **वैष्णववर्धन** n. Titel.

वैष्णववारुण Adj. (f. ई) *an* Vishṇu *und* Varuṇa *gerichtet.*

वैष्णववशान्ति f. (Burnell, T.), **वैष्णववशास्त्र** n. und **वैष्णवसिद्धान्तदीपिका** f. Titel.

वैष्णवस्थानक n. *das Umherschreiten mit grossen Schritten* (auf der Bühne) Comm. zu Daçar. 3,2.

वैष्णवाकूतचन्द्रिका f. und **वैष्णवामृत** n. Titel von Werken.

***वैष्णवायन** m. Patron. von वैष्णव.

वैष्णवीतन्त्र n. Titel eines Tantra.

वैष्णव्य Adj. *zu* Vishṇu *in Beziehung stehend.*

वैष्णावरुण Adj. (f. ई) *an* Vishṇu *und* Varuṇa *gerichtet.*

वैष्णुगुप्त Adj. *von* Vishṇugupta *gelehrt* Bidragen 1885, S. 20.

वैष्णुवारुण Adj. (f. ई) = वैष्णावरुण.

वैष्णुवृद्धि (Conj.) m. Patron.

***वैष्वक्सेन्य** m. Patron. von विष्वक्सेन.

***वैसर्गिक** Adj. von विसर्ग.

वैसर्जन n. Pl. Bez. *bestimmter Opferungen* Âpast. Çr. 11,16,16. Nom. abstr. **वैसर्जनत्व** n. Maitr. S. 3,9,1.

वैसर्जनहोमीय Adj. *beim* Vaisarǵanahoma *gebräuchlich* Comm. zu Njâjam. 1,3,8.

वैसर्जनीय und **वैसर्जन** n. Pl. = वैसर्जन.

***वैसर्प** 1) Adj. *mit der* Visarpa *genannten Krankheit behaftet.* — 2) = विसर्प *Rose, Rothlauf.*

वैसर्पिक Adj. *von der* Visarpa *genannten Krankheit herrührend* Hemâdri 1,771,14.

वैसादृश्य n. *Unähnlichkeit, Verschiedenheit.*

***वैसारिण** m. *Fisch* Râǵan. 19,70. Bhâvapr. 2,6.

***वैसूचन** n. *Verkleidung als Weib* (auf der Bühne).

वैसृप m. N. pr. eines Dânava.

वैस्तारिक Adj. *weit verbreitet, ausgedehnt.*

वैस्तिक in *बह्ववैस्तिक.

वैस्पष्ट्य n. *Klarheit, Deutlichkeit, Offenbarkeit.*

***वैस्रेप** m. Patron. von विस्रि.

वैस्वर्य 1) Adj. *die Stimme benehmend.* — 2) n. *a*) *Verlust der Stimme, — der Sprache.* — *b*) *verschiedene Betonung.*

वैहग Adj. (f. ई) *zu einem Vogel in Beziehung stehend.* तनु f. *Vogelgestalt.*

वैहंग Adj. dass. रस m. *Brühe von Vogelfleisch.*

***वैहति** m. Patron. f. ***वैहती** Pat. zu P. 1,1,62.

वैहलि m. Patron. Auch Pl.

वैहायन m. desgl. Auch Pl.

वैहायस 1) Adj. (f. ई) *in freier Luft —, offen daliegend* oder *stehend, in der Luft —, im Luftraum stehend* oder *sich bewegend.* — 2) m. Pl. *a*) *Luft-, Himmelsbewohner.* — *b*) Bez. *bestimmter* Ṛshi (*Lichterscheinungen im Luftraum*). — 3) f. ई N. pr. eines Flusses. — 4) n. *a*) *der Luftraum.* **वैहायसम्** *in der Luft, in freier Luft.* — *b*) *das Fliegen.*

वैहार m. N. pr. eines Berges. Vgl. वैभार.

वैहारिक Adj. *zum Vergnügen dienend.* Vgl. उभय° Nachtr. 6.

वैहार्य Adj. *mit dem man seinen Spass hat, den man neckt und zum Narren hält* oder n. *Belustigung, Spass.*

वैहाली f. *Jagd* Ind. St. 15,235.

***वैहासिक** m. *Spassmacher, lustiger Geselle.*

वैह्वल्य n. *Erschöpfung, allgemeine Schwäche.*

वोक्काण m. Pl. N. pr. eines Volkes.

***वोटा** f. *Dienerin, Sclavin.*

***वोड** m. v. l. für कोड.

वोढ् 1) m. *a*) *eine Schlangenart.* — *b*) **ein best. Fisch.* — 2) *f. ई *der 4te Theil eines* Paṇa.

वोढ 1) Adj. s. u. 1. वह्. — 2) m. N. pr. eines Ṛshi. Richtig wohl वोढु.

वोढॄ (Ṛv. 7,71,4) und **वौढॄ** (mit Acc. Ṛv. 8, 2,35. 9,112,4) Nom. ag. 1) *fahrend, führend, ziehend* (कुलस्य Hemâdri 1,482,16), *Führer.* रथस्य so v. a. *Wagenpferd,* कुलस्य so v. a. *Stier.* — 2) *Zugpferd.* — 3) *Zugochs, Stier* Râǵan. 19,24. — 4) **eine best. auf dem* Himavant *wachsende Pflanze* (= वृषभ) Râǵan. 13,14. — 5) *Wagenlenker.* — 6) *bringend, zuführend.* — 7) *Darbringer.* — 8) *Heimführer eines Mädchens, Ehegatte.* Auch mit *Acc. — 9) *Träger, Lastträger.* — 10) * = मूढ.

वोढवे (Maitr. S. 1,6,7) und **वौढ्वे** (Ṛv.) Dat. Infin. zu 1. वह्. Vgl. यज्ञवोढवे.

वोढव्य 1) Adj. *a*) *zu fahren, zu ziehen, zu führen, zu lenken, zu leiten.* — *b*) f. (आ) *heimzuführen, zu ehelichen.* — *c*) *zu tragen.* — *d*) *aufzuladen, zu übernehmen, auszuführen.* — 2) n. impers. *zu ziehen.*

वोढु m. N. pr. eines Ṛshi Ind. St. 15,92. **वौढ्वे** s. bes.

***वोण्ट** m. = वृन्त.

***वोद्** Adj. = आर्द्र.

***वोदाल** m. *ein best. Fisch.*

***वोद्र** m. und *वोद्री f. v. l. für वोड्र, वोड्री.

वोन्यादेवी f. N. pr. einer *Fürstin.*

वोपदेव N. pr. 1) m. eines Autors. — 2) f. ई einer Frau Ind. St. 14,136. 139. **वोपादेवी** (!) 132.

वोपालित m. N. pr. eines Lexicographen.

वोपुल m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 14,132. 136.

***वोरक** m. *Schreiber.*

***वोरट** m. *Jasminum multiflorum* oder *pubescens.*

***वोरपटी** f. *Matratze.*

***वोरव** m. *eine best. Körnerfrucht.*

***वोरुखान** m. *ein Pferd von blassrother Farbe.*

वोरुवाण Hariv. 7426 fehlerhaft für रोरुवाण.

***वोल** m. *Myrrhe* Râǵan. 6,116. Bhâvapr. 1,266.

***वोलक** m. 1) *Strudel.* — 2) *Schreiber.*

वोल्लासक N. pr. einer Oertlichkeit.

***वोल्लाह** m. *ein kastanienbraunes Perd, bei dem Mähne und Schweif hell sind.*

वौक् Nom. Sg. f. für **वाक्** (von **वाच्**).

वौकक् für **वौषट्**.

वौदन्य n. N. pr. einer Stadt MBh. 1,177,47, v. l.

वौलि (!) m. Patron.

वौषट् Indecl. ein Opferruf.

व्यंश m. N. pr. eines Sohnes des Viprakitti Hariv. 215 (v. l. व्यंस). VP. 1,21,10.

व्यंस, विंश्रंस 1) Adj. *weit auseinanderstehende Schultern habend.* — 2) m. N. pr. eines von Indra besiegten Dämons. Nach Hariv. 1,3,101 eines Sohnes des Viprakitti von der Simhikâ. v. l. व्यंश. — **व्यंसौ** TBr. 1,6,*a*,3 sind zwei selbständige Wörter.

***व्यंसक** m. *Betrüger.*

व्यंसन n. *Betrug* MBh. 9,61,36.

व्यंसयितव्य Adj. *zu täuschen, zu betrügen.*

व्यकृड Adj. Bez. Rudra's Maitr. S. 2,9,9 (128,3).

व्यक्त 1) Adj. und **व्यक्तम्** Adv. s. u. अञ्ज् mit वि. Nach den Lexicographen Adj. auch *specialisirt, unterschieden, besonder* und *klug, verständig, weise* (Lalit. 19,10. 17. Saddh. P.). Acc. mit कर् so v. a. *Etwas* (Acc.) *wahr machen* Lalit. 318, 10. — 2) m. *a*) *ein geweihter Mönch* Çilâṅka 1, 271. — *b*) N. pr. eines der 11 Gaṇâdhipa bei